

Význání prof. Martina Ballýho k 25. výročí Klavírních kurzů

Když se, s určitým časovým odstupem, ohlížím za letošním jubilejním 25. ročníkem píseckých kursů pro mladé pianisty, musím znovu ocenit jeho velmi úspěšný vyznění.

Tento výsledek by ovšem nebyl možný bez precísní přípravy a organizace ze strany místní ZUŠ Otakara Ševčíka, kde tým obětavých lidí v čele s paní ředitelkou Jindřiškou Kudrlovou nám nejen každoročně otvírá školu, ale i svá srdce a umožňuje hladký průběh těchto svátků klavírní hudby. Takto máme možnost plně se věnovat dětem a hudbě.

Letošní ročník lze vskutku označit jako doslova nabitý událostmi:

Obsahoval pět koncertů, tři semináře na nejžhavější témata hudebně-klavírního projevu a celodenní výuku- zcela otevřenou všem účastníkům kursů.

Z koncertů bych chtěl zmínit návraty dnes již úspěšných profesionálů- Miroslava Sekery a Pavla Voráčka, kteří v Písku začínali a doslova kumštýřsky vyrůstali.

Polokulaté výročí kursů nám zároveň téměř vnutilo příležitost znovu se zamyslet nad přínosem této události a to hned v několika rovinách:

Nejdříve zmíním, tak trochu sobecky přínos nám pedagogům. Někdo moudrý jednou řekl: „Hodně jsem se naučil od svých kantorů, více od svých kolegů, ale nejvíce od svých žáků.“ Vzhledem ke skutečnosti, že k nám přijíždějí mnohé kolegyně se svými ratolestmi i pasivní účastníci, kteří formou náslechu hledají inspiraci pro své další pedagogické působení, lze bez nadsázky říci, že tuto chytrou větu opravdu naplnujeme vrchovatě.

A v čem je možno hledat největší přínos dětem a jejich rodičům? Zdánlivě je to pensum nastudované látky a zdokonalení pianistických dovedností, ale o co nám jde nejvíce, je zdůraznění hudby jako zásadního principu dalšího vývoje a tvarování osobnosti mladého člověka.

A co se snažíme přinášet našemu milovanému Písku? Vedle mládí a pozitivní energie našich frekventantů je to již zmíněná řada koncertů, kde se setkáváme s místními fanoušky, lidmi, kteří si již navykli naši muziku poslouchat, a kteří velmi často sledují i dokumentují vývoj mladých klavíristů od prvních krůčků až po jistý stupeň proslulosti. Místní občané nás prostě přijali za své, o čemž svědčí pozdravy na ulici a nefalšovaná radost, že jsme opět tady.

Ve vsí skromnosti si myslím, že naše „mise“ pomáhá městu ještě více zdůrazňovat jeho proslulost místa pečujícího o kulturu a své občany, do kterého stojí za to se podívat.

A teď to nejdůležitější! Co přinesl Písek za těch pětadvacet let nám- muzikantům z celé republiky a i ze zahraničí: zde musím opakovat slova, kterými zahajuji koncerty ve škole i Sv. Trojici: je to upřímná otevřenost, pohostinnost a inspirace, které v tomto městě umění doslova „číhá“ na každém kroku.

- Martin Ballý
také již tak trochu „Písečák“